

‘Niet elk theater moet dezelfde sociale mix hebben, maar de optelsom moet een mix zijn die klopt’

Marianne Van Kerkhoven

Stringer, Julia Sugranyes, Rosalba Torres, Jakob Truszkowski

MUZIEK: Thierry De Mey, Igor Stravinsky, Morton Feldman, Gérard Grisey, Yannis Xenakis, W.A. Mozart, volksmuziek uit Italië en Indië

LIVE MUZIEK: leden van het Ictus Ensemble (Miquel Bernat, Kuniko Kato, Gerrit Nulens, Georges-Elie Octors, Jessica Ryckewaert, Michael Weilacher)

DECOR EN LICHT: Jan Versweyveld (geassisteerd door Geert Peymen)

KOSTUUMS: Inge Büscher (geassisteerd door Anne-Catherine Kunz)

MUZIEKANALYSE: Georges-Elie Octors

PRODUCTIE: Rosas & De Munt

COPRODUCTIE: Théâtre de la Ville, Parijs

HET ZWANENMEER

CHOREOGRAFIE: Jan Fabre en de dansers van het KBVV

GEDANST DOOR: Aysem Sunal (Odette/Odile), Priti Kripson (Prins Siegfried) en de dansers van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen; gastacteur Jurgen Verheyen

SCENOGRAFIE: Jan Fabre (assistentie decor: Daphne Kitschen)

ASSISTENTIE EN DRAMATURGIE: Renée Copraij

KOSTUUMS: Alexandre Vassiliev, Daphne Kitschen en Jan Fabre

BELICHTING: Jan Fabre en Jan Dekeyser

MUZIEK: Pjotr Tsjajkovski

ORKEST: Vlaams Radio Orkest

DIRIGENT: Koen Kessels

PRODUCTIE: het Koninklijk Ballet van Vlaanderen (realisatie i.s.m. Troubleyn)

In onze drie grote theaterhuizen zijn de jongste seizoenen nieuwe equipes aan zet gekomen. Jongere generaties maken er nu de dienst uit.

Aan hen de taak om het repertoiretheater nieuw leven in te blazen, om hun theater terug een plaats te geven in stad en maatschappij.

In Etcetera 77 en 80 kwamen respectievelijk Het Toneelhuis en de botterij/KVS aan het woord. In dit derde deel het Gentse Publiekstheater.

Het NTG-beleidsplan 1997-2001, het laatste dat door Jean-Pierre De Decker werd ingediend, kreeg als slogan mee: ‘Theater voor een publiek. Publiek voor een theater’. De daarop volgende periode 2001-2005 ging op 1 juli 2001 van start onder de noemer Publiekstheater Gent, dat drie plateaus omvat: de grote schouwburg aan het Sint-Baafsplein, de Minnemeers en Arca. Een kleine maand eerder, op 3 juni 2001, overleed Jean-Pierre De Decker geheel onverwacht. Het werk wordt vandaag voortgezet onder de algemene leiding van Dirk De Corte en van een artistiek team bestaande uit Mathias Sercu, Alain Pringels, Martine De

Gos en Domien Van Der Meiren. Met de laatste twee en met Dirk De Corte hadden wij een gesprek over hun artistieke plannen.

Kerntaken

DIRK DE CORTE: Jean-Pierre wilde niet alleen voor een groot publiek spelen maar ook op die andere plateaus een eigen profiel ontwikkelen. Je kan het vergelijken met de VRT, waar je naast Radio 1 ook Donna en Klara hebt. Als je Klara promoot weet je dat je geen 15% luisterdichtheid hebt; als je Radio 1 promoot kan je met 15% niet tevreden zijn. Dat is de artistieke lijn. Bij de bekendmaking van het oorspronkelijke plan van het Publiekstheater in 1999 is er in de Gentse toneelwereld een gigantische ruzie ontstaan. Het was fout van ons naar de buitenwereld te communiceren dat we ‘alles’ gingen doen; repertoiretheater én jong werk én jeugdtheater én volkstheater, enz. Wij hadden immers meer geld. Dat is toen bij onze collega’s heel slecht gevallen. Na het eerste preadvies over ons project hebben wij onze ambities teruggeplooid op twee polen: hedendaags repertoiretheater in de grote zaal en het jonge geweld (vnl. in Arca) met de duidelijke verwachting dat die twee mekaar zouden gaan beïnvloeden.

DOMIEN VAN DER MEIREN: Vandaag, na een half jaar werken, is er echter al een relatie aan het ontstaan met de Kopergietery, richting kindertheater, en zetelt Dirk in de Werkgroep Volkstheater van de Stad Gent; dus die twee

1 De citaten in de tussentitels zijn afkomstig uit de Engelse vertaling van het libretto van Stravinsky’s *Les Noces*. Bron: Leonard Bernstein, *Les Noces*, Mass (Stravinsky). Deutsche Grammophon, 1977.

2 VERSCHAFFEL, Bart, *De Glans der Dingen*. Vlees & Beton, 1989, p. 173.

3 THOMSON, Rupert, *The Book of Revelation*. Londen, Bloomsbury, 1999, p. 98. (eigen vertaling).